

اصول اخلاقی روان‌درمانی آنلاین

حقوق متقابل مراجعه‌کننده و روان‌درمانگر

سیمیاروم؛ اتاق آنلاین روان‌شناسی برای ایرانیان خارج از کشور

نسخه دوم

شهریور ماه ۱۴۰۲ سپتامبر ۲۰۲۳

این اصول در چهار بخش اصلی
شرح داده خواهد شد:

الف) احترام

ب) صلاحیت

پ) مراقبت مسئولانه

ت) برقراری ارتباط

الف) احترام

احترام به کرامت افراد یکی از اساسی‌ترین و جهان شمول‌ترین اصول اخلاقی؛ فارغ از هر نوع مرز جغرافیایی و فرهنگی است. احترام در روابط درمانی شامل موارد زیر است:

۱. حفظ حریم خصوصی و محرمانه بودن:

۱-۱- روان‌درمانی فردی:

مراجعه‌کننده و درمانگر هر دو مسئولیت حفظ اطلاعات جلسات درمانی را بر عهده دارند و اجازه ضبط جلسه، اسکرین شات و هرگونه ذخیره داده‌های تصویری، صوتی و متنی وجود ندارد؛ مگر در راستای اهداف درمانی مراجعه‌کننده با رضایت طرفین و با هماهنگی سیمیاروم.

اگر روان‌درمانگران خدمات یا اطلاعاتی را از طریق ارسال الکترونیکی ارائه می‌دهند، بایستی خطرات حریم خصوصی و محدودیت‌های محرمانگی را به مراجعان اطلاع دهند.

روان‌درمانگران امین و حافظ اطلاعات اتاق درمان هستند؛ به همین دلیل هیچگونه اطلاعاتی از سمت آن‌ها به دیگران، چه پشتیبان‌های مسیر درمان همانند منشی و چه افراد نزدیک همانند همسر نباید گزارش شود. لازم است اقدامات لازم برای محافظت از اطلاعات محرمانه به دست آمده یا ذخیره شده در هر دستگاه یا رسانه را انجام دهند. سیمیاروم به عنوان یک سیستم واسط درمانی میان مراجعه‌کننده و درمانگر نیز اطلاعی از روند و اطلاعات جلسات ندارد و از روان‌درمانگران انتظار به اشتراک گذاری داده‌های مراجعه‌کننده شان را ندارد.

گزارش‌ها، تست‌ها و یادداشت‌های جلسات درمانی تنها بین مراجعه‌کننده و متخصصانی که با او در ارتباط هستند، باقی خواهد ماند و در دسترس دیگر افراد یا سازمان‌ها قرار نخواهد گرفت. حتی افشای اطلاعات بین درمانگران یک مجموعه نیز بدون اجازه مراجعه‌کننده صورت نخواهد گرفت. سیمیاروم نیز به عنوان سیستم رابط درمانی اجازه دسترسی و استفاده از جزئیات داده‌های مراجعه‌کنندگان را نخواهد داشت.

روان‌درمانگر نمی‌تواند از اطلاعات مراجعه‌کننده و هرکسی که نام او در اتاق درمان می‌آید، چه در محیط‌های علمی و چه در فضای عمومی و مجازی به عنوان حتی یک روایت ساده و یا شرح بدون نام استفاده کند، مگر اینکه رضایت قبلی را از آن شخص کسب کرده باشد.

برای مثال اگر روان‌درمانگری خواهد بخشی از داستانی که مراجعه‌کننده درباره همسر خود تعریف کرده است را در حساب شبکه‌های اجتماعی خود استفاده کند، پیش از آن باید حتما مراجعه‌کننده را مطلع کرده، نسبت به علت استفاده توضیح داده و نهایتاً کسب اجازه نماید.

برخی از موارد که به جهت حفظ امنیت و سلامت مراجعه‌کننده، شامل قانون منع یا شکستن رازداری است و لازم است تمامی نکاتی که مانع رازداری در مسیر درمانی می‌شود، به طور شفاف در جلسه اول به مراجعه‌کننده توضیح داده شود. موارد منع رازداری در جلسات درمانی شامل:

آسیب به خود یا دیگری:

اگر مراجعه‌کننده در صدد آسیب به خود یا دیگران باشد، در این صورت یک درمانگر باید فرد در معرض خطر را مطلع کند یا به کسی که می‌تواند او را ایمن نگه دارد، اطلاع دهد.

این نکته حائز اهمیت است که اگر مراجعه‌کننده افکار خودکشی (بدون سابقه اقدام به خودکشی و خودکشی برنامه ریزی شده)

را گزارش کند، درمانگر به طور خودکار، اصول محرمانه را زیر پا نمیگذارد؛ بلکه اقدامات لازم مرتبط با خودکشی از جمله توافق عدم انجام خودکشی، گرفتن اطلاعات حامیان و منابع حمایتی را انجام می‌دهد. روان‌درمانگر با بررسی سطح خطر در صورتی که برنامه‌ریزی برای رفتار خودکشی وجود داشته باشد، به منابع حمایتی و سیستم‌های اورژانسی اطلاع می‌دهد.

خشونت فیزیکی یا تجاوز:

به طور مثال اگر مراجعه‌کننده سابقه تجاوز دارد یا اگر کودک صدمات غیرقابل توضیحی داشته باشد و از والدین یا مراقبین خود به شدت ترس دارد، ممکن است درمانگر شک به سوء استفاده داشته باشد. روان‌درمانگر موظف است نشانه‌ها را بررسی نموده و در صورت لزوم به مراجع قضایی و حمایتی محل زندگی مراجعه‌کننده اطلاع دهد یا او را راهنمایی کند تا به محلی امن دسترسی پیدا کند.

درخواست مرجع قضایی:

هنگامی که مراجعه‌کننده درگیری قضایی داشته باشد؛ همانند ارتکاب جرم و از سمت سیستم قضایی و دادگستری محل زندگی او نامه‌ای مبتنی بر نیاز به اطلاع از وضعیت روانی‌اش برای درمانگر صادر شود، روان‌درمانگر لازم است بخشی از تشخیص و روند درمان را با سیستم قضایی به اشتراک بگذارد.

مهم: سیمیاروم نسبت به اعلام وضعیت به سیستم قضایی ایران مسئولیتی نداشته و چنانچه مراجعه‌کننده خارج از ایران باشد، هیچگونه اطلاعاتی از سمت روان‌درمانگران سیمیاروم با سیستم قضایی ایران به اشتراک گذاشته نخواهد شد.

۲-۱- زوج درمانی:

روان‌درمانگر شما نمیتواند همزمان درمانگر فردی و زوجی شما باشد. زوج‌درمانگر بدون اطلاع مراجعه‌کننده نمیتواند اطلاعات مطرح شده در جلسات درمانی هر یک از زوجین را با دیگری مطرح کند.

زوج‌درمانگر نمیتواند بین زوجین قضاوت کند و یا به سود یکی از طرفین اعلام نظر کند.

درمانگر نمیتواند درخواست‌ها و نظرات یکی از طرفین را به دیگری تحمیل کند. او به عنوان عضو بی‌طرف رابطه، در بستر درمانی به بهبود شرایط و حل چالش‌ها کمک می‌کند.

در صورت وجود درگیری قضایی همانند طلاق و یا خشونت خانگی، اطلاعات جلسات درمانی مشمول قانون منع رازداری می‌شود و روان‌درمانگر می‌تواند موارد مورد نیاز را به اطلاع مرجع قضایی محل زندگی طرفین برساند.

۳-۱- روان‌درمانی کودک و نوجوان:

تمامی موارد رازداری و منع رازداری کودک و نوجوان به او و والدینش در جلسه ابتدایی بایستی توضیح داده شود. یک کودک ممکن است تمایلی به افشای اطلاعات به یک درمانگر نداشته باشد، اگر بداند والدینش در نهایت در جریان قرار خواهند گرفت. برای تقویت اعتماد کودکان در درمان، بسیاری از درمانگران برای محرمانه نگه داشتن درمان از والدین مراجعه‌کننده اجازه می‌گیرند؛ اما در صورت وجود احتمال خودکشی، تجاوز فعال (تجاوزی که در حال حاضر امکان رخ دادن و یا تکرار آن وجود دارد) و آسیب به دیگران، موارد به والدین اطلاع داده می‌شود.

لازم به ذکر است تمامی موارد رابطه درمانی کودک و نوجوان با درمانگر یک مسیر منعطف و ملزم به درک حساسیت روابط اجتماعی و خانوادگی کودک و نوجوان است.

به عنوان مثال، یک درمانگر ممکن است گزارش دهد که کودکی دارای اضطراب است و تحت درمان شناختی-رفتاری است. نیازی نیست درمانگر جزئیاتی همانند علت اضطراب که ممکن است ناشی از نمرات پایین در مدرسه استرس باشد را مطرح کند.

۴-۱- گروه درمانی:

هنگامی که روانشناسان در یک محیط گروهی به چندین نفر خدمات ارائه می‌دهند، در ابتدا نقش و مسئولیت همه طرفین و محدودیت‌های محرمانه بودن را شرح می‌دهند.

برای مثال اگر کسی صحبت گروه را به خارج از جمع منتقل کرد، باید بلافاصله به تسهیلگر یا درمانگر گروه اطلاع داده شود.

۲. حفظ شأن:

روان‌درمانگر اجازه استفاده از لفظ‌های توهین آمیز، فحش و یا مورد حمله قرار دادن افراد را ندارد. اعلام تنفر یا توهین به گروه خاص از سمت روان‌درمانگر در محیط‌های عمومی و شبکه‌های اجتماعی، موجب خدشه دار شدن نگاه بدون سوگیری و اعتماد افراد می‌شود و برخلاف اخلاق حرفه‌ایست.

به طور مثال روان‌درمانگران نمیتوانند نظر شخصی خود را درباره قشری خاص یا افرادی که اختلالات خاصی دارند، در شبکه‌های اجتماعی و گروه‌های مختلف مطرح کنند.

۳. اجتناب از برچسب زنی:

روان‌درمانگران تنها پس از بررسی‌های تخصصی می‌توانند از طبقه‌بندی تشخیصی برای خطاب مجموعه الگوهای رفتاری یا چالش‌های مراجعه‌کننده استفاده کنند. نام اختلالات به عنوان اشتراک وازگانی میان متخصصان و به عنوان عنصر تسهیل‌کننده مسیر مراجعه‌کننده قابل استفاده است. هدف مطرح کردن تشخیص با مراجعه‌کننده، کمک به حل مشکل یا تسریع روند درمان است. هرگونه استفاده از نام یک اختلال به عنوان اطلاق توهین آمیز و یا انگ زنی، غیر قابل پذیرش و خلاف قوانین اخلاقی است.

۴. عدم قضاوت:

ارزش ذاتی همه انسان‌ها در حوزه روان‌درمانی نیز ایجاب می‌کند که فارغ از هر نژاد، جنسیت، گرایش جنسی، مذهب، رویکرد سیاسی، قومیت و موقعیت اجتماعی، خدمات روان‌شناختی را دریافت کرده و مورد قضاوت واقع نشوند. توهین و یا برخورد متفاوت با افراد به علت سوگیری و قضاوت غیراخلاقی به شمار می‌آید.

۵. رضایت آگاهانه:

در جلسات ابتدایی بایستی در مورد رویکرد و ماهیت درمان، برآورد مسیر درمانی، هزینه‌ها و نحوه پرداخت و مشارکت اشخاص ثالث، صحبت شود. چنانچه مراجعه‌کننده کودک یا نوجوان است، روان‌درمانگر وظیفه دارد هنگام شروع مسیر درمانی رویکرد و مسیر را برای او یا قیم او شرح دهد.

همچنین لازم است مراجعه‌کننده از مزایا و معایب احتمالی مسیر درمان و نوع انتخاب رویکرد آگاه گردد. دلیل انتخاب این مسیر و گزینه‌های جایگزین برای درمان نیز لازم است برای مراجعه‌کننده توضیح داده شود.

چنانچه روان‌درمانگر یا مراجعه‌کننده به این نتیجه برسند که مسیرهای دیگر درمانی از جمله تغییر رویکرد درمانی، نوع دریافت خدمت (حضوری یا آنلاین) و غیره میتوانند گزینه‌های مناسبتری باشند، می‌توانند جلسات را به پایان برسانند یا ارجاع داده شود.

۶. نحوه قطع درمان:

روان‌درمانگر زمانی درمان را خاتمه می‌دهد که به طور منطقی مشخص شود دیگر مراجعه‌کننده به خدمات نیازی ندارد، مسیر جایگزین بهتری برای مراجعه‌کننده وجود دارد و یا از ادامه خدمات آسیب خواهد دید.

در صورتی که درمانگر به علت شخصی قادر به ادامه درمان نباشد، بایستی تا حد امکان علت قطع و نحوه ادامه مسیر درمان را برایش شرح دهد.

۷. عدم ارزش‌گذاری:

روان‌درمانگر حق ندارد برای مراجعه‌کننده ارزش‌گذاری کند، خوب و بد تعیین کند یا ارزش‌های خودش را به او تحمیل کند. ارزش‌های مراجعه‌کننده قابل احترام است. مشاور فقط می‌تواند به همراه او پیامدهای این ارزش را از نظر روان‌شناسی بررسی کند. در صورتی که روان‌درمانگر نسبت به ارزش خاصی سوگیری دارد بایستی بلافاصله مراجعه‌کننده را مطلع کند، او را ارجاع داده و چالش سوگیری خود را با سوپروایزر مطرح کند.

چنانچه مراجعه‌کننده در جلسات درمانی خود بابت رفتارهای متفاوتی همانند روابط خارج از ازدواج یا تفاوت در هویت جنسیتی، مورد قضاوت قرار گرفت یا احساس عدم امنیت داشت لازم است حتماً با پشتیبانی سیمیاروم مطرح نماید.

ب) صلاحیت

طیف وسیعی از خدمات در حوزه سلامت روان ارائه داده می‌شود که معمولاً به دانش، آموزش و مهارت تخصصی نیاز دارند و این موضوع شامل موارد زیر است:

۱. اعتبارسنجی و بررسی سوابق:

روان‌درمانگر در جلسه اول لازم است خود را به صورت صحیح معرفی نماید. مراجعه‌کننده باید به رزومه هریک از روان‌درمانگران به صورت آنلاین دسترسی داشته باشد. به جهت سهولت بررسی، خلاصه سوابق در سایت سیمیاروم در چهار دسته اصلی خلاصه می‌شود:

۱. نام و شماره سازمان نظام روان‌شناسی یا پزشکی

۲. حوزه‌های تخصصی

۳. سوابق علمی

۴. مسئولیت‌های علمی و اجرایی

۲. ارجاع:

با وجود در نظر داشتن آگاهی روان‌درمانگران از عملکرد بدن و اثر داروها، همچنان تجویز دارو در حوزه اختیارات روانپزشکان است*.
بنابراین چنانچه توصیه به استفاده از دارویی خاص شد، روان‌شناس نیازمند ارجاع به روانپزشک و یا پزشک خانواده در مورد مصرف دارو است. اکیدا توصیه می‌شود مراجعه‌کننده از مصرف خودسرانه داروهای اعصاب و روان اجتناب کند.

* بنا بر آخرین به روز رسانی، روانشناسان در شش ایالت از ایالات متحده آمریکا می‌توانند دارو تجویز کنند که شامل: لوییزیانا، نیومکزیکو، ایلینویز، آیووا، ایداهو و کلرادو است.

چنانچه توانمندی روان‌درمانگر در مسأله‌ای خاص دچار چالش است یا رابطه خارج از حوزه درمان پیش آمده باشد، نیازمند ارجاع به روان‌درمانگر دیگری است.

چنانچه موضوعات اورژانسی و یا حساسی که درمان حضوری بر درمان غیرحضوری اولویت دارد رخ دهد، لازم است روان‌درمانگر مراجعه‌کننده را ارجاع دهد.

در صورت وجود رفتار فعال خودآسیب‌زنی و خودکشی هنگامی که درمانگر دسترسی برای جلوگیری و اجتناب از رخداد آن را ندارد، توصیه می‌شود مراجعه‌کننده را به صورت آنلاین پذیرش ننماید. مسئولیت قضایی قصور حرفه‌ای منجر به رخداد هرگونه آسیب پایدار به مراجعه‌کننده، متوجه روان‌درمانگر می‌باشد.

پ) مراقبت مسئولانه

روان‌درمانگر در جلسات دارای اختیاراتی است و بایستی نسبت به هرگونه سو استفاده از موقعیت و وضعیت که برای مراجعه‌کننده ایجاد می‌شود، حساس بوده و محیط امنی را برای او ایجاد کند. این اختیارات در حوزه‌های زیر معنا می‌شود:

۱. تصمیم‌گیری:

مراجعه‌کننده در تمامی مسیر درمان خود از جمله انتخاب درمانگر، رویکرد درمانی و غیره، حق آزادی عمل (Autonomy) دارد. روان‌درمانگر به هیچ عنوان حق دخالت و تصمیم‌گیری به جای مراجعه‌کننده را ندارد. بلکه در مسیر سعی می‌کند او را در بررسی گزینه‌های مختلف، پیش‌بینی ضرر و زیان، آگاهی بخشی نسبت به خطاهای فکری و کنار زدن پرده‌های ابهام، همراهی کند. تصمیم‌نهایی همیشه بر عهده مراجعه‌کننده است.

۲. هدف‌گذاری و شفافیت مسیر درمان:

در چند جلسه ابتدایی روند درمان، لازم است چند نکته با همکاری مراجعه‌کننده و روان‌درمانگر تعیین شود تا کیفیت و مسیر درمان برای طرفین شفاف باشد:

- مشخص کردن مسائل اصلی
- شرح رویکرد درمانی، مزایا و معایب آن
- تهیه لیست مشکلات و اولویت بندی با همراهی مراجعه‌کننده در رویکرد های غیر تحلیلی
- اطلاع از برنامه درمانی پیش رو و مشخص کردن حدود جلسات مورد نیاز
- تعیین انتظارات جلسات درمانی از سمت طرفین

۳. جلوگیری از آسیب:

در حین درمان چنانچه مراجعه‌کننده مستعد آسیب باشد، درمانگر منابع حمایتی و امن را از او جویا می‌شود. در صورت احتمال وجود آسیب‌های مختلف، لازم است مراجعه‌کننده در جریان این آسیب‌های پیش‌بینی شده قرار بگیرد و در صورتی که مراجعه‌کننده دارای قیّم بوده و شخصاً توانایی دفاع و جلوگیری از آسیب را نداشته باشد، با منابع حمایتی او ارتباط گرفته می‌شود.

برای مثال چنانچه فرد دچار اختلال کم‌توانی ذهنی باشد و متوجه نکات اطراف خود نشود و فردی قصد سوء استفاده جنسی از او را داشته باشد، حتماً با منابع حمایتی که می‌توانند از آسیب احتمالی پیشگیری کنند، ارتباط گرفته می‌شود.

۴. موقعیت‌های اورژانسی:

سیستم درمانی حاضر برای موقعیت‌های اورژانسی آماده نشده است و توصیه می‌شود روان‌درمانگران آنلاین تا حد امکان مراجعه‌کنندگان اورژانسی را به مراکز خدمات اورژانسی و بیمارستانی حضوری ارجاع دهند.

برای پیشگیری از بروز مشکل در حین جلسات درمانی، روان‌درمانگران بایستی در مورد راه‌های ارتباطی اورژانسی در زمان‌های حساس و محدودیت‌هایشان با مراجعه‌کننده صحبت کنند. چنانچه مراجعه‌کننده در جلسات میانی درمان دچار موقعیتی باشد که بسیار حساس بوده و نمی‌تواند تا جلسه بعد خود منتظر بماند، می‌تواند از راه‌های ارتباطی معرفی شده از سمت درمانگر، با او ارتباط بگیرد.

ت) برقراری ارتباط

یکپارچگی و انسجام مسیر درمانی مستلزم تلاش دوطرفه مراجعه‌کننده و روان‌درمانگر است؛ اما اصل‌هایی در ارتباط بین مراجعه‌کننده و درمانگر باید رعایت شود:

۱. عدم وجود روابط خارج از حوزه درمان:

حفظ مرزهای شخصی و حرفه‌ای: روان‌درمانگر از نظر اخلاقی نباید با مراجعه‌کننده و یا نزدیکان او رابطه‌ای غیر از درمان داشته باشد. برای مثال نباید عضوی از خانواده درجه یک مراجعه‌کننده، همکار او یا دوستانش باشد.

پس از شروع درمان نیز مراجعه‌کننده نمی‌تواند با روان‌درمانگر خود رابطه خارج از چهارچوب درمانی داشته باشد؛ چرا که به علت نفوذ و موقعیت روان‌درمانگران، احتمال وجود سوء استفاده وجود دارد؛ بنابراین هر دو طرف باید از هرگونه عقد قرارداد تجاری، برقراری رابطه دوستی، عاطفی و جنسی، حین درمان و تا دو سال پس از اتمام جلسات خود اجتناب کنند.

برقراری روابط احساسی همانند نوازش مراجعه‌کننده یا تلاش برای برقراری رابطه جنسی چه در جلسات حضوری؛ چه آنلاین در هیچ یک از رویکردهای درمانی پذیرفته شده نیست و در صورت بروز چنین مسأله‌ای باید بلافاصله به مراجع ذیربط اطلاع داده شود. در صورت بروز چنین مشکلی در جلسات درمانی سیمیاروم، هر دو طرف بایستی بلافاصله تیم پشتیبانی را مطلع سازند.

چنانچه احساس مراجعه‌کننده نسبت به درمانگر خود تبدیل به دوست داشتن و تمایل به برقراری رابطه عاطفی است، بایستی این مسأله با

درمانگر مطرح شود. گاهی این یک مسأله قابل حل در پروسه درمانی است؛ اما در صورتی که مسأله ادامه داشت، وظیفه درمانگر است که مراجعه‌کننده را به همکار دیگری ارجاع دهد.

بعضی مراجعه‌کنندگان از سر کنجکاوی به دنبال دریافت اطلاعات شخصی از درمانگر خود هستند. درمانگر اجازه دارد به این گونه از سوال‌ها، جواب ندهد یا حتی برایش سوال شود که با چه انگیزه‌ای این سوالات را مطرح می‌شود. روان‌درمانگر می‌تواند در قالب خودافشایی و در صورت نیاز به سوالات او جواب دهد؛ اما توجه داشته باشید که جلسه درمان با هدف رفع نیازهای مراجعه‌کننده صورت می‌گیرد و نباید زمان زیادی از جلسه صرف مسائل شخصی زندگی درمانگر شود.

شماره تماس مراجعه‌کننده و درمانگر می‌تواند با اجازه طرفین و با توجه به اهداف درمانی در اختیار یکدیگر قرار گیرد. گاهی ممکن است برای فرستادن فایلی مربوط به جلسه درمان یا برای شرایط حساسی که مراجعه‌کنندگان خاص دارند، این شماره رد و بدل شود؛ اما روان‌درمانگر وظیفه‌ای در قبال پاسخ به همه پیام‌ها و تماس‌های مراجعه‌کننده را ندارد. از طرفی اگر این شرایط برعکس شد، یعنی مشاور مدام با مراجعه‌کننده تماس گرفت یا پیام خارج از بافت درمانی ارسال شد، بایستی توجه داشته باشید که این رفتاری کاملاً غیر حرفه‌ای است و لازم است تیم سیمیاروم مطلع شود.

مراجعه‌کنندگان باید توجه داشته باشند که روان‌درمانگر به هیچ عنوان حق ندارد از موقعیت شغلی مراجعه‌کننده سوء استفاده کند و توقع داشته باشد شرایطی خاص برای او قائل شود. از طرفی اجازه ندارد در جلسه درمان راجع به موقعیت مراجعه‌کننده سوال‌های خاص غیرمرتبط بپرسد و بخواهد مسائل شخصی خودش را مطرح کند.

۲. حفظ نظم:

لازم است جلسات درمانی در محیطی امن و قابل پیش بینی برگزار شود. در جلسات آنلاین هر دو طرف ملزم به حضور در یک محیط آرام و بدون حضور فردی خارج از روند درمان هستند. هرگونه برگزاری جلسه یا هماهنگی ملاقات در محیط‌های غیررسمی توصیه نمی‌شود. برگزاری جلسه در محیط‌هایی همچون رستوران، کافه و محیط‌های عمومی خارج از عرف درمان است و انجام چنین رفتاری از روان‌درمانگران خارج از اخلاق روان‌درمانی آنلاین است. تنها مراجعه‌کنندگانی که به خاطر شرایط خود امکان حضور در محیط آرامی یا بسته‌راند دارند، لازم است با روان‌درمانگر خود مطرح کنند.

۳. منع اهدا کالا و هدیه:

از نظر اخلاقی نه درمانگر و نه سیستم خدمات درمانی همانند سیمیاروم نمی‌تواند هدیه‌ای از سمت مراجعه‌کننده قبول کند. چنانچه درمانگر نیز درخواست هزینه یا کالایی خارج از مرادوات درمانی داشته باشد، مراجعه‌کننده باید به مسئولین مربوطه اطلاع دهد و از قبول درخواست اجتناب کند.

برای مثال، درخواست خرید و یا آوردن سوغاتی هنگام دیدار شاید به نظر معمول بیاید؛ ولی در روابط درمانی جایی ندارد.

۴. مشاور مشترک:

اگر کسی از نزدیکان مراجعه‌کننده مایل است روان‌درمانی‌اش را با درمانگر او شروع کند، موافقت مراجعه‌کننده به‌عنوان درمانجوی اول مهم است. درمانگر می‌تواند با توجه به مخدوش شدن رابطه درمانی، مراجعه‌کننده جدید را ارجاع دهد.

simia room

سیمیاروم | اتاق آنلاین روانشناسی

کیفیت درمان به ارتباط متقابل روان‌درمانگر و مراجعه‌کننده بستگی دارد.

موارد ذکر شده چکیده‌ای از قوانین و اصولی بین‌المللی است که طی سال‌ها تجربه انجمن‌ها و سیستم‌های قانون‌گذاری کشورهای مختلف و نیز تجربه روان‌درمانی آنلاین سیمیاروم، جمع‌آوری و تدوین شده است تا به حصول این کیفیت کمک کند. لازم است در صورت مشاهده هرگونه مشکل یا نقض قوانین، مساله مورد نظر را مستقیماً با مسئولان سیمیاروم در میان بگذارید.

راه‌های ارتباطی:

 +۹۸۹۳۹۴۱۴۱۴۱

 ethics@simiaroom.com

اسکن کنید